

Ćwiczenia narciarskie

(III) Prócz narciarstwa sportowego, które ulega z natury rzeczy daleko idącym zmianom w miarę doskonalenia się techniki zjazdowej i slalomowej, istnieje jeszcze obszerne dziedzina narciarstwa turystycznego, w którym dawne wartości, zdobyte i doświadczania utrzymują się w pełnej sile i żywotności.

W tym drugim wypadku ma się do czynienia nie z rywalem, wygrywającym bieg sekundową różnicą, lecz z siłami natury, z własnym obciążeniem oraz z terenem, nie przygotowanym sztucznie i gotującym niejedną niespodziankę. Trudno sobie wyobrazić np. żołnierza kompanii wysokogórskiej w pełnym rynsztunku i obciążeniu jadącego techniką ściśle zjazdową. Siła rzeczy wysunie się u niego na plan pierwszy nie szybkość, lecz raczej pewność jazdy i ekonomia wysiłku. Gdy więc odgadnie wektor szybkości główny czynnik, decydujący o szybkim i pewnym skręcie zjazdowca musi się go zastąpić czym innym.

Dochodzimy więc tutaj konsekwentnie do dawnych elementów jazdy, zarzuconych w narciarstwie czysto sportowym, do techniki oporowej. Obecna technika oporowa różni się nieco od dawnej, wzbogaciła ją pewne elementy jazdy rozmachowej i, by zaznaczyć tę różnicę — stosujemy do niej termin: „oporowo-rozmachowa”. Nie jest to nazwa całkiem jasna i wprowadza pewne pomieszanie pojęć. Trudno jest w jednym słowie pogodzić dwa sprzeczne elementy: rozmach i opór i w praktyce rezerwujemy z jednego lub drugiego. Analizując np. luk oporowo-rozmachowy, widzimy że faktycznie opór jest tam raczej

czymś symbolicznym, czymś nie spełniającym istotnej roli, raczej pewnym nośnikiem postawy (obserwowanym nieraz nawet u najlepszych jeźdźców slalomowych). Gdy śnieg jest łatwy, prościej będzie, nawet z obciążeniem wykonać skręt rozmachowy, prowadząc narty równolegle. Niektórzy autorowie angielscy, może z większym uzasadnieniem, nie stosują terminu „oporowo-rozmachowy” — lecz powiadają, że skręt „oporowy” może być wykonany albo więcej przez „sterowanie” (by steering) nartami, przy kopnym, ciężkim śniegu albo więcej współpracą całego ciała (czyli naszym rozmachem).

Ogół, nie znający dobrze zasad jazdy oporowej wyobraża ją sobie zawsze jako jazdę powolną, trwożliwą, pozbawioną lożności i płynności, a w dodatku męczącą wskutek nadmiernego stosowania statycznych napięć mięśniowych przy oporach. Jest to mylne wyobrażenie. Nawet w dawnych podręcznikach narciarskich tego rodzaju jazda była uważana za błędną i niewskazaną.

Wszędzie wskazywano tam na koordynację ruchów całego ciała, na płynność i miękkość wykonania każdej ewolucji. Jeśli pominać nawet względy estetyczne, to zalety powyższe wskazane warunkują ekonomię wysiłku, tak ważną dla narciarza turysty. Opór i pługi stosuje się tylko w razie koniecznej potrzeby, a przede wszystkim jako część składową skrętu. W wielu wypadkach, nawet w jeździe turystycznej onó zastąpić można mniej męczącym zniżeniem lub wyborem mniej stromej zakręsu. Długa przerwa wojenna, zaniedbanie wiel-

kich raidów narciarskich i wycieczek w wielkim stylu sprawiły, że mamy stosunkowo więcej dobrych techników zjazdowych niż turystycznych. Trzeba dużo czasu, by dawne, chwalebne tradycje polskiej turystyki narciarskiej na nowo odżyły — by załudniły się opustoszałe szlaki beskidzkie i sudeckie, by młodzież naprawdę zasmakowała w wielkich wyprawach a nie poprzestawała na półkach ćwiczebnych lub najwyżej na Kasprowym.

LUDEWIK LESZKO

Ponownie stoczą walkę Archacki i Klimecki

W rozpisany przez zarząd Polskiego Związku Bokserskiego referendum w sprawie interpretacji paragrafu 38 Reg. Sport. PZB, na 2.369 uprawnionych — 2.116 głosów (z 3 okręgów) padło za interpretacją wydaną przez Wydział Sportowy PZB. Przeciwnie interpretacji Wydziału Sportowego opowiedziało się 744 głosy (z 3 okręgów).

W związku z przeprowadzonym referendy, Zarząd PZB rozpatrzył na swym zebraniu odwołania KS „Grzechów” z dnia 19 grudnia 1947 r. w sprawie walki Archacki—Klimecki i postanowił uchylić częściowo decyzję Wydziału Sportowego w sprawie wyniku tej walki, zarządzając powtórne spotkanie obu zawodników w dniu 25 bm. na zawodach międzyokręgowych Łódź—Warszawa w Łodzi. Równocześnie Wydział Spraw Sędziowskich wyznaczył następującą komisję sędziowską: w ringu — Snowski (Gdańsk), na punkty Laukedrey (Szczecin), Kuglacz (Pomorze), Markowski (Śląsk).

Konkurs skoków w Zakopanem

Na skutek trwających od kilku dni opadów śnieżnych, warunki narciarskie w Zakopanem poprawiły się znacznie i w niedziele będzie można zorganizować konkurs skoków na Krokwi.

Spółem „finiszuje”

Po ostatnich spotkaniach o mistrz. kl. B KOZTS „Spółem” wynurzyło się zdecydowanie na czoło tabeli. Wyniki spotkań: Spółem — Borek 9:0, Zwierzyniecki — Dębniak 6:3, Bronowianka — Zryw 9:0 v.o., Tramwaj — Nadwiślan 6:3, Nadwiślan — Borek 9:0, AKS — Zryw 9:0 v.o., Tramwaj — Dębniak 9:0, Spółem — Zwierzyniecki 9:0, Spółem — AKS 5:4, Wawel — Dębniak 6:3, Nadwiślan — Bronowianka 9:0 v.o.

TABELA

Spółem	16	16	120:24
Wawel	15	14	114:21
AKS Bochnia	14	11	93:33
Zwierzyniecki	16	8	71:73
Tramwaj	15	7	73:62
Nadwiślan	15	7	69:66
Dębniak	12	4	48:60
Borek	14	3	44:82
Zryw	14	2	16:110
Bronowianka	15	1	9:126

Spotkania Wawel — AKS i Borek — Tramwaj zostały przełożone na termin późniejszy.

ZAPRAWA ZIMOWA dla piłkarzy KS „Cracovia” odbywać się będzie od 20 stycznia br. we wtorki i czwartki w godz. od 19:30—21 w sali gimnastycznej Państw. Liceum i Gimn. VIII. im. Witkowskiego, ul. Pierrackiego 12 pod kierownictwem mgr Mochackiego.

WALNE ZEBRANIE Sekcji Wioślarskiej Akademickiego Związku Sportowego w Krakowie, odbędzie się dnia 24 bm. o godz. 17.30, w małej sali gimnast. Polskiej YMCA — Kraków, Kronwoderska 8. Obecność wszystkich członków pożądana.

ZARZĄD SEKCJI PIŁKI NOŻNEJ CRACOVII zawiadamia, że walne zebranie Sekcji odbędzie się w poniedziałek dnia 26 bm. o godz. 18 w lokalu własnym ul. Smoleńsk 16. Obecność wszystkich członków czynnych sekcji piłkarskiej obowiązkowa.

ZABAWĘ SPORTOWĄ urządzi w sobotę 24 bm. Miejski Urząd WF i PW w Krakowie pod protektoratem dyr. Woj. Urz. WF i PW ppłk. H. Reymana. Dochód z zabawy przeznaczony jest na odbudowę Warszawy oraz na cele kult.-oświatowe M. U. WF i PW. W organizacji tej imprezy biorą udział komendantki oraz komendantki hufców PW i PWK. Uroczainościem zabawy będą występy artystów B. Arleńskiej, W. Ruszkowskiego i F. Szczepańskiego, Początek o godz. 22 w salach b. „Skola” ul. Piłsudskiego 27. Wstęp za zaproszeniami, które otrzymać można w M. U. WF i PW Kraków, ul. Zwierzyniecka 24, w godz. 9—15.

Uśmiech nowej mistrzyni Europy

Choć lód był bardzo kiepski i ciężko było walczyć o prymat w jeździe figurowej na lodzie na mistrzostwach Europy w Pradze, to jednak uśmiech nie schodzi z twarzą młodej mistrzyni. Na zdjęciu Barbara Anna Scott po zdobyciu mistrzostwa pozuje do zdjęcia.

Foto Keystone przez S.A.P.

Miły koniec „smutnej ballady”

Pamiętacie zapewne Czytelnicy sportowcy — zwłaszcza jeśli zabarwieni jesteście na „czerwono” lub „biało-czerwono” — zamieszczoną u nas balladę o kibicu Cracovii i kibicce Wisły, których los złośliwy spręgnął węzeł małżeńskim. I pamiętacie, że mimo różnic „klubowych” ezczęście ich trwałoby nie zamężone, gdyby nie... syn, właśnie syn, którego przyniosł bocian z nie podpisany niestety odcinkiem deklaracji zawodniczej. Bo gdyby jeszcze w „niebie” ktoś go był „skaperował”, odpadłby wówczas fanatycznym rodzicom-kibicom „casus belli”, nie trafiłby — mówiąc delikatnie — szlag tatusia, zaciebrzewionego kibica Cracovii, — ale też i nie mielibyśmy dzisiaj „Smutnej ballady o zakochanych kibicach”. Smutnej i nie dokończony.

A jak każde wiekopomne a nie dokończony dzieło tak i nasza „Smutna ballada” odbiła się echem szerokim, rozbudziła talenty, próbujące uzupełnić i odpowiednio zakończyć „poem”. Zamieszczamy jedną z takich samoradnych prób — gwoli poparcia młodych talentów rymotwórczych. Czy na taki właśnie koniec czekała „Smutna ballada” — oszczędźcie Czytelnicy sami, raz wreszcie zapomniawszy o tym, że jesteście kibicami Cracovii czy Wisły.

INTRODUKCJA

Ballada nie skończona...
Tu każdy się zastanowi,
Któż wygrała strona?
Kibice Wisły? — Cracovii...?

Rozwiąż ją tę zagadkę!
(Niech się już, co chce, dzieje)
Przedstawie syna i matkę,
I dalsze ich losów koleje.

Biedny tatunio w grobie...
...Lecz jeszcze biedniejsza wdowa
Co noc rozmyśla sobie,
Komu też kibica chowa.

Bo biedny sierota Janek
(A tak mu na imię dano)
Miał palić się do czytanek,
W piłeczki kopie co rano.

Mamunia pilnuje „cacka”,
Dzień w dzień go z boiska woła,

(Chce pewnie, jak Słowacka,
Ze syna zrobić... anioła)

I Jasia, jak cenny zabytek,
Nawet do sklepu nie wyśle;
By kiedyś był z niego pożytek
Lecz tylko, tylko we Wiśle!

Nic dla niej czas miniony...
Zapomni wszystko... przeboi,
Gdy Janek w barwach czerwonych
Cracovii palnie pięć goli.

Jaś co dnia większy łobuz,
Sportowe nim władną szafy;
Co miesiąc jeździ na obóz...
I gra już dobrze — choć mały.

Lat już szesnaście dobiega...
Janek mężnieje i rośnie...
Matka nań stale nalega,
By zagrał już jeszcze w tej wiośnie!

Chce, by pokazał talenty,
By o nim „stało” w gazetce!
Niech syn w jej łonie poczuję
Gracz pierwszy będzie na świecie!

Tu zatrzymuję mą lutnię,
I tylko Wam jeszcze wyjaśnię,
Poważnie, nie tak znów smutnie
Jak zakończyli się właśnie:

Ni w Wiśle on, ni w Cracovii,
Rodzinnych talentów nie marni,
Kibiców dziećce stanowią —
O zgrozo! — filar... Garbarni!

Z wydawnictw sportowych

„WYCHOWANIE FIZYCZNE”

Miesięcznik poświęcony sprawom kultury fizycznej pod redakcją gen. dr. Z. Gilewicza, pismo którego wydawnictwo udało się wskazać po ośmiolatej przerwie wypełnia poważną lukę w naszej publicystyce, dotyczącej sportu i w. f.

Współczesny sport zajął się z mnóstwem zjawisk i problemów, wymagaących wnikliwych badań naukowych. Toteż dla wyścigu czasu podejście doń ze strony wyjątkowo informacyjno-wynikowej, jak to czyni większość prasy sportowej, idąc za upodobaniami szerszej publiczności.

W Polsce mieliśmy przed wojną trzy poważne periodyki: „Przegląd Fizjologii Ruchu”, „Wychowanie Fizyczne” i „Wychowanie Fizyczne w Szkole”. Prace i badania naszych teoretyków w budziły zainteresowanie oraz niejednokrotnie podziw fachowców zagranicznych. Dość przypomnieć prace dr Dyboskiego, dr Missiury, dr Mazurka dotyczące zawodników w okresie ostatniej Olimpiady i FIS-u w 1939 r.

„Wychowanie Fizyczne” zawiera część naukową, programową, dydaktyczną i organizacyjną. Dalej ponadto kronikę sportową oraz przegląd prasy i wydawnictw. Wydawnictwo stoi na poziomie, a osoba redaktora naczelnego gen. dr. Gilewicza daje rękojmię dalszego rozwoju wzniesionego pisma. Oczywiście, nie możemy przykładać tu bezwzględnie krytycznej miary przedwojennej. Pierwszy ten numer nosi raczej charakter pioniersko-programowy o nadmiar wiaomości z różnych dziedzin w jakiej nagromadził się po tak długiej przerwie nie wypłynął korzystnie na układ numeru, jako całości. Przechodząc do treści szczegółowej, znajdujemy tam wspomnienia pośmiertne o prof. dr Piaseckim i mgr Składzie, dalej artykuł prof. dr Missury dotyczący problematyki naukowej w. f. w dobie powojennej oraz W. Sokorskiego „O jedność sportu pracowniczego”. J. Czerkaski pisze o kształceniu fachowców w. f. i sportu w Zw. Radzieckim, dr Ark. Brzeziński w odpowiedzi bohaterom „Błękitnego inkastu”. Treść uzupełniają artykuły A. Nondsza oraz W. Klyszki, nadto sprawozdania z obozu wyszkoleniowego dla studentów wyższych uczelni w. f. w Złoczynie. Numer zamyka obszerna część sprawozdawczo-organizacyjna oraz krótka „Kronika Sportowa”.

Wierzymy, że „Wychowanie Fizyczne” rychło przerywie początkowe trudności i stanie na swym poziomie przedwojennym, wyższym nieraz od znanych i bogato rozbudowanych periodyków fachowych zagranicznych. (L.L.)

„KALENDARZYK NARCIARSKI”

Nakładem Polskiego Zw. Narciarskiego został wydany „Informacyjny Kalendarz Narciarski” na sezon 1948. Kalendarzyk ten znany dobrze wszystkim narciarzom — jest to już 14-ty rok tego wydawnictwa — w roku bieżącym przeszła treścią swoją ramy informacyjnego kalendarzyka i stał się prawdziwym „vademezum” narciarza.

Pod częścią informacyjną, jak kalendarz imprez zimowych, skład osobowy władz P.Z.N. opis klubów, lista sędziów narciarskich i instruktorów spis szlachnych czynnych Polskiego Tow. Tatrzńskiego regulaminu odznak P.Z.N., zawiera on cały szereg poważnych artykułów, opracowanych przez znanych działaczy narciarskich.

Z cyklu: Fraszki olimpijskie

Naszym narciarzom

Choć w ekipie Gąsienica
I coś z lipy, bo Lipowski —
Lecz po Kula-ch nie dostanę,
O to chyba nie ma troski!

My się w Loth orientujemy
I tym zdaniem wierszyk skończę —
Że wyprawa do Szwajcarii
Nie jest z Motyka na słońce!...
H. STOCZKIEWICZ

Rozmowa z kuzynką

— Walki będą tam zacięte —
Mówię do kuzynki Marii. —
Wojna już tam jest, kuzynko!
— Wojna?! Mówże, gdzie??
— W Szwajcarii!

— Jaka wojna?! Co za wojna?! —
Wola Maria niespokojna.
Więc wyjaśnij jej z uśmiechem:
— No, Orlewicz... Marian Wojna!!
H. STOCZKIEWICZ